

Arrest

nr. 303 888 van 27 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 15 december 2022 en verzoeken beiden de volgende dag om internationale bescherming. Op 10 oktober 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeksters tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 12 oktober 2023 aangetekend naar verzoeksters worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U woonde in Batumi samen met uw ouders, uw broer en uw dochter E.. U identificeert zich als lesbisch en sinds 28 september 2020 onderhoudt u een relatie met K., N. (O.V. nr. xxxxxxxx, CGVS ref. xx/xxxxx).

Tijdens uw jeugd kende u problemen met uw gewelddadige vader. Op uw veertiende liep u weg van huis met K., B. Na zeven maanden kwam jullie relatie ten einde en moest u terugkeren naar huis. U was zwanger geraakt en op 23 oktober 2015 is uw dochter E. geboren. Op uw zestiende of zeventiende vertelde u aan uw ouders dat u op vrouwen valt. Uw vader reageerde slecht op uw coming-out, heeft u enkele maanden thuis opgesloten en verplichtte u te huwen. U huwde met M., I. om uw vader tegemoet te komen. Na twee jaar ging u uiteen en trok u opnieuw in bij uw ouders. Sinds uw twintigste gebruikte uw vader geen fysiek geweld meer jegens u. U leerde uw huidige partner N. kennen, maar uw ex-partner K. was tegen jullie relatie gekant. Hij vond het niet kunnen dat de moeder van zijn kind een lesbische relatie onderhield. Uw ex zocht contact met u en zette u onder druk om met hem af te spreken. U stemde uiteindelijk in en op 17 mei 2021 ontmoetten jullie elkaar in Tbilisi. U was vergezeld van uw partner N. en uw ex had drie kameraden meegebracht. Uw ex eiste dat u uw relatie met N. zou stopzetten en uitte beledigingen van homofobe aard en bedreigingen. De situatie escaleerde en uw ex gebruikte fysiek geweld. Een van zijn kameraden maande hem uiteindelijk aan te vertrekken. U besloot klacht neer te leggen tegen K. U kon een klacht indienen als slachtoffer en uw partner N. als getuige, maar u had de indruk dat de politie de feiten trachtte te minimaliseren. Ook kreeg u op het politiekantoor vernederende homofobe opmerkingen te horen. In de loop van mei 2021 vond ook een incident plaats met onbekenden op straat in Batumi. U was op stap met uw partner en twee vriendinnen van uw partner toen twee onbekende mannen jullie lastigvielen. Uw partner werd bij de keel gegrepen, maar omdat er mensen naar jullie toekwamen dropen de twee mannen af. Ten gevolge van uw klacht werd K. veroordeeld tot een celstraf van anderhalf jaar. In oktober 2022 kwam hij vrij uit de gevangenis. Eind oktober 2022 stuurde K. u dreigberichten. Begin november 2022 kwam hij u zoeken op uw werkplaats, maar u was op dat moment niet aanwezig. Uw collega's kenden uw situatie en wimpelden hem af. U diende geen klacht in naar aanleiding van deze nieuwe bedreigingen omdat u van mening was dat dit weinig zou opleveren en dat de politie u geen effectieve bescherming zou kunnen bieden. U en uw partner N. hadden een enorme schrik dat K. jullie iets zou aandoen en jullie besloten om Georgië te verlaten. Op 14 december 2022 verliet u samen met uw partner Georgië. Jullie kwamen aan in België op 15 december 2022 en op 16 december 2022 werd jullie verzoek om internationale bescherming geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort en dat van uw partner, jullie geboorteakte, juridische en politionele documenten aangaande de zaak tegen K. (verklaringen, vonnis, erkenning als slachtoffer), een verklaring afgelegd bij de politie in verband met S., attesten van jullie psycholoog van 25 mei 2023 en 27 juni 2023, screenshots van dreigberichten, foto's van verwondingen, twee verklaringen van Equality Movement (crisissteun), een schrijven van Identoba en een schrijven van Tbilisi Pride.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde dat u het psychisch moeilijk heeft en dat u moeite zou hebben tijdens het persoonlijk onderhoud om over uw problemen te vertellen (CGVS, pg 2). U bent in België ook in behandeling bij een psycholoog. Een eerste attest van uw psycholoog van 25 mei 2023 bespreekt de moeilijke situatie in uw opvangcentrum (u en uw partner zijn inmiddels verhuisd omdat jullie werden lastiggevallen in het opvangcentrum). Een tweede attest van uw psycholoog van 27 juni 2023 vermeldt dat zowel u als uw partner volgende psychische problemen aangeven: posttraumatisch stresssyndroom, slaapproblemen, moeite hebben om met emoties om te gaan, geheugenproblemen, angsten, gepieker en ongerustheid over de toekomst. Het lijkt hier veeleer te gaan om een opsomming van jullie verklaringen over jullie psychische klachten ten overstaan van de psychologe dan om een effectieve diagnose. Er wordt niet nader toegelicht wie van jullie precies welke klachten ervaart wat weinig ernstig lijkt, want het zou wel bijzonder opmerkelijk zijn dat jullie psychische problemen op exact dezelfde manier tot uiting zouden komen met precies dezelfde klachten. Evenmin wordt verduidelijkt hoe tot de vaststelling van post-traumatisch stresssyndroom zou zijn gekomen. Noch wordt op enige wijze toegelicht in het attest of deze door jullie aangegeven klachten eventueel een invloed zouden kunnen hebben op jullie vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Wat betreft de geheugenproblemen wordt geen enkele verduidelijking verstrekt over de precieze aard van deze problemen en de wijze waarop deze geheugenproblemen zich zouden manifesteren. Dergelijk attest is dan ook niet van die aard om op afdoende wijze te staven dat u effectief aan geheugenproblemen lijdt en dat

u bijzondere noden zou hebben in het kader van de procedure internationale bescherming. Tijdens het persoonlijk onderhoud was u geëmotioneerd en om die reden werd u gezegd dat u uw tijd mocht nemen om te antwoorden en dat u de protection officer zeker moest inlichten indien het niet meer zou lukken (CGVS, pg 3 en 4). Het persoonlijk onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat bleek om uw asielmotieven uiteen te zetten en de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden (CGVS, pg 10 en 11). De aangehaalde nood is bijgevolg niet van aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn gekomen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië bent ontvlucht uit vrees voor uw ex-partner, B. K. Daarnaast vreest u ook dat uw vader u iets zou kunnen aandoen. Tevens vreest u homofobe reacties en geweld vanuit de Georgische maatschappij.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw nationaliteit en uw seksuele oriëntatie niet worden betwist door het CGVS.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Aangaande uw vrees voor uw ex-partner K. B. moet namelijk vastgesteld worden dat u beroep kunt doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming.

Verschuillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet

voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat een verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

In uw geval hebben de Georgische autoriteiten u eerder al bescherming geboden. Naar aanleiding van de klacht die u indiende liep uw ex-partner een veroordeling op en diende hij een effectieve celstraf uit te zitten. Zelf werd u door uw autoriteiten erkend als slachtoffer. Hoewel u aangaf een onaangename ervaring gehad te hebben bij het indienen van uw klacht omdat u de indruk had dat de politie de feiten trachtte te minimaliseren (CGVS, pg 7) en u ook homofobe commentaren te horen kreeg (CGVS gehoorverslag partner, pg 13), hetgeen uiteraard laakbaar is en geenszins de goedkeuring van het CGVS wegdraagt, kan uit de effectieve veroordeling van uw belager niet anders dan geconcludeerd worden dat uw klacht wel degelijk serieus genomen werd, geregistreerd werd en dat uw zaak in de rechtbank werd behandeld.

Uw standpunt dat de autoriteiten onvoldoende hebben gedaan kan niet worden gevolgd (CGVS, pg 7 en 8). Waar u aanhaalt het niet eens te zijn geweest met de strafmaat en u van mening bent dat uw belager een veel langere celstraf had moeten krijgen, dient opgemerkt te worden dat hieruit niet kan worden opgemaakt dat de autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u hulp en/of bescherming te bieden. De toekenning van een strafmaat betreft een appreciatie binnen een wettelijk kader door de rechtbank. Het loutere feit dat u het niet eens was met deze appreciatie doet geen afbreuk aan het feit dat uw belager effectief werd veroordeeld. Een veroordeling tot anderhalf jaar celstraf lijkt overigens niet disproportioneel laag in verhouding tot de feiten.

Uit de verklaringen van uw partner blijkt bovendien dat de hogere strafmaat die jullie voor ogen hadden gebaseerd zou zijn op de toepassing van een wetsartikel dat betrekking heeft op seksueel contact met een minderjarige. Dit zou aldus betrekking hebben op uw seksuele relatie met K. toen u veertien was. U maakt immers geen enkele melding van seksueel contact, laat staan ongewenst seksueel contact met uw ex-partner na jullie relatiebreuk en dit staat dus in wezen los van de feiten van mei 2021. Uw partner gaf aan dat het artikel niet werd toegepast wat dan maakte dat de strafmaat lager uitviel dan jullie hadden verwacht en niet dat dit het gevolg zou zijn van het minimaliseren van de feiten van mei 2021 zoals u liet uitschijnen (CGVS, pg 7, CGVS gehoorverslag partner, pg 15).

Gelet op de eerdere veroordeling van uw belager en uw erkenning als slachtoffer kan uw stelling dat de politie niets zou doen indien u opnieuw klacht zou indienen naar aanleiding van nieuwe bedreigingen door uw ex-partner sinds zijn vrijlating uit de gevangenis niet worden bijgetreden. Bovendien gaat het hier om een loutere blote bewering aangezien u geen enkele poging hebt ondernomen om bescherming te zoeken toen uw ex-partner u opnieuw bedreigde (CGVS, pg 7, CGVS gehoorverslag partner, pg 16). In uw specifieke situatie mag van u verwacht worden dat u zich in geval van nieuwe problemen met uw ex-partner opnieuw wendt tot uw nationale autoriteiten. U kunt zich daarbij desgewenst laten bijstaan door ngo's die de belangen van leden van de LGBTI+-gemeenschap behartigen. U hebt overigens al contacten met enkele van deze ngo's (zie groene map, stuk 5 en 6).

Ten slotte moet er nog op gewezen worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins

een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor uw vader dient opgemerkt te worden dat u er op deze basis niet in geslaagd bent een actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen. Er zijn immers onvoldoende concrete indicaties waaruit zou kunnen blijken dat uw vader het op heden nog op u gemunt zou hebben en u zou vervolgen omwille van uw seksuele oriëntatie bij terugkeer naar Georgië. U kon daaromtrent slechts vage vermoedens uiten dat uw vader wel eens alcohol zou kunnen drinken en dan op het idee zou kunnen komen om u iets aan te doen, wat onvoldoende is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te kunnen onderbouwen (CGVS, pg 9). U maakte op geen enkel moment gewag van actuele bedreigingen door uw vader (CGVS, pg 9). Uw ouders en ook andere familieleden zijn bovendien al geruime tijd op de hoogte van uw seksuele oriëntatie (CGVS, pg 4, CGVS gehoorverslag partner, pg 6). Hoewel uw vader slecht zou hebben gereageerd op uw coming-out, hij u dwong om te huwen en hij tijdens uw jeugd het geweld niet schuwde hetgeen uiteraard te betreuren valt (CGVS gehoorverslag partner, pg 6, CGVS vragenlijst 3.5), heeft hij geen geweld meer jegens u gebruikt sinds uw twintigste (CGVS, pg 9). U verklaarde in dat verband dat uw vader na een incident schrik zou hebben gekregen - u wist niet precies uit te leggen hoe dat kwam - en dat hij nadien geen geweld meer gebruikte en u zoveel mogelijk negeerde en ontliep (CGVS, pg 9). U kon bovendien bij uw ouders blijven wonen tot aan uw vertrek uit Georgië (CGVS, pg 3). Al deze elementen samen maken dat u geen actuele vrees kunt aantonen ten aanzien van uw vader.

Volledigheidshalve moet erop gewezen worden dat indien u toch terug problemen zou kennen met uw vader, dat u zich kunt wenden tot uw nationale autoriteiten om bescherming te vragen, hetgeen u nadat u tweemaal de vraag ontweek uiteindelijk zelf ook moest beamen (CGVS, pg 10).

Naast de problemen met uw ex-partner en uw vader, haalde u ook aan te vrezen voor homofobe reacties vanuit de Georgische maatschappij en belaging door onbekenden. U kreeg herhaaldelijk homofobe commentaren te horen (CGVS, pg 10) en u maakte melding van een incident met fysiek geweld jegens uw partner rond de periode van de pride in 2021 (CGVS, pg 10, CGVS vragenlijst 3.7). Na dit incident bent u nog tot december 2022 in Georgië gebleven en uit uw verklaringen blijkt dat het bij een éénmalig contact met deze twee mannen bleef. Hieruit kan bijgevolg geen actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden afgeleid. Uit niets blijkt immers dat deze twee mannen de intentie zouden hebben om u en uw partner op systematische wijze te vervolgen. Wat betreft negatieve commentaren, beledigingen en verbale vernederingen moet opgemerkt worden dat deze uitermate laakbaar zijn en op geen enkele wijze de goedkeuring van het CGVS wegdragen, maar dat zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u en uw partner ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming aanbrengen, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw identiteitskaart, uw paspoort en dat van uw partner en jullie geboorteakte staven louter jullie identiteit en nationaliteit die niet wordt betwist door het CGVS. De juridische en politionele documenten aangaande de zaak tegen K. (verklaringen, vonnis, erkenning als slachtoffer), de foto's van uw verwondingen en de screenshots van dreigberichten ondersteunen jullie verklaringen over het incident met K. en de daaropvolgende rechtszaak die evenmin ter discussie staat. De verklaring afgelegd bij de politie in verband met S. staft de verklaringen van uw partner over het probleem dat zij met deze persoon kende maar wijzigt niets aan de vaststellingen over de actualiteit en gegrondheid van haar vrees op deze basis. De attesten van jullie psycholoog werden hierboven al besproken. De brieven van Equality Movement tonen enkel aan dat jullie steun genoten van deze organisatie en ook de verklaringen van Identoba en Tbilisi pride doen op geen enkele wijze afbreuk aan bovenstaande bevindingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent afkomstig uit Tbilisi en u verbleef ook geregeld in Batumi. U identificeert zich als lesbisch en sinds 28 september 2020 onderhoudt u een relatie met B., N. (O.V. nr. xxxxxxxx, CGVS ref. xx/xxxxx).

U kende heel wat problemen in Georgië omwille van uw seksuele oriëntatie zoals vertroebelde familiale relaties, homofobe reacties en geweld door onbekenden en discriminatie op de arbeidsmarkt. Toen u uw partner N. leerde kennen, was haar ex-partner B. K. tegen jullie relatie gekant. K. zocht contact met uw partner en zette haar onder druk om met hem af te spreken. Uw partner stemde uiteindelijk in en op 17 mei 2021 ontmoetten jullie K. in Tbilisi. Hij eiste dat jullie de relatie zouden stopzetten en uitte beledigingen van homofobe aard en bedreigingen. De situatie escaleerde en K. gebruikte fysiek geweld jegens uw partner. Een van zijn kameraden maande hem uiteindelijk aan te vertrekken. N. besloot klacht neer te leggen tegen K. Zij kon een klacht indienen als slachtoffer en u als getuige. Op het politiekantoor kregen jullie homofobe commentaren te horen. Ten gevolge van de klacht van N. werd K. veroordeeld tot een celstraf van anderhalf jaar. In de loop van mei 2021 vond een incident plaats met onbekenden op straat in Batumi. U was op stap met uw partner en twee vriendinnen toen twee onbekende mannen jullie lastigvielen. U werd bij de keel gegrepen, maar omdat er mensen naar jullie toekwamen dropen de twee mannen af. Op 28 september 2021 werd u bedreigd door Z. S., de ex-partner van uw vriendin M., omdat u het voor haar opnam toen hij zich agressief gedroeg. Er werd S. een contactverbod ten aanzien van M. opgelegd. U en uw vriendin N. T. boden M. een tijdje onderdak omdat zij nergens terecht kon. S. respecteerde het contactverbod echter niet goed en achterhaalde de verblijfplaats van M. In de loop van oktober en december 2021 uitte S. nog bedreigingen en hij beschuldigde u ervan zijn gezin kapot te hebben gemaakt. In december 2021 legde u een getuigenverklaring af bij de politie over de situatie. M. besloot te verhuizen en jullie verbraken het contact. Ook u en uw vriendin N. T. besloten te verhuizen. In oktober 2022 kwam K. vrij uit de gevangenis. Eind oktober 2022 stuurde K. dreigberichten naar uw partner. Begin november 2022 kwam hij N. zoeken op haar werkplaats, maar zij was op dat moment niet aanwezig. Haar collega's kenden haar situatie en wimpelden hem af. Zij diende geen klacht in naar aanleiding van deze nieuwe bedreigingen omdat zij van mening was dat dit weinig zou opleveren en dat de politie geen effectieve bescherming zou kunnen bieden. Jullie hadden een enorme schrik dat K. jullie iets zou aandoen en jullie besloten om Georgië te verlaten. Op 14 december 2022 verliet u samen met uw partner Georgië. Jullie kwamen aan in België op 15 december 2022 en op 16 december 2022 werd jullie verzoek om internationale bescherming geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw partner, de identiteitskaart van uw partner, jullie geboorteakte, juridische en politionele documenten aangaande de zaak tegen K. (verklaringen, vonnis, erkenning als slachtoffer), een verklaring afgelegd bij de politie in verband met S., attesten van jullie psycholoog van 25 mei 2023 en 27 juni 2023, screenshots van dreigberichten, foto's van verwondingen, twee verklaringen van Equality Movement (crisissteun), een schrijven van Identoba en een schrijven van Tbilisi Pride.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U bent in België in behandeling bij een psycholoog, maar u verklaarde zich in staat om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS, pg 2 en 3). U legt twee attesten neer van uw psycholoog. Een eerste attest van 25 mei 2023 bespreekt de moeilijke situatie in uw opvangcentrum (u en uw partner zijn inmiddels verhuisd omdat jullie werden lastiggevallen in het opvangcentrum). Een tweede attest van uw psycholoog van 27 juni 2023 vermeldt dat zowel u als uw partner volgende psychische problemen aangeven: post-traumatisch stresssyndroom, slaapproblemen, moeite hebben om met emoties om te gaan, geheugenproblemen, angsten, gepieker en ongerustheid over de toekomst. Het lijkt hier veeleer te gaan om een opsomming van jullie verklaringen over jullie psychische klachten ten overstaan van de psychologe dan om een effectieve diagnose. Er wordt niet nader toegelicht wie van jullie precies welke klachten ervaart wat weinig ernstig lijkt, want het zou wel bijzonder opmerkelijk zijn dat jullie psychische problemen op exact dezelfde manier tot uiting zouden komen met precies dezelfde klachten. Evenmin wordt verduidelijkt hoe tot de vaststelling van post-traumatisch stresssyndroom zou zijn gekomen. Noch wordt op enige wijze toegelicht in het attest of deze door jullie aangegeven klachten eventueel een invloed zouden kunnen hebben op jullie

vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Wat betreft de geheugenproblemen wordt geen enkele verduidelijking verstrekt over de precieze aard van deze problemen en de wijze waarop deze geheugenproblemen zich zouden manifesteren. Dergelijk attest is dan ook niet van die aard om op afdoende wijze te staven dat u effectief aan geheugenproblemen lijdt en dat u bijzondere noden zou hebben in het kader van de procedure internationale bescherming. Het persoonlijk onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat bleek te zijn om uw vrees op gedetailleerde wijze uiteen te zetten en om de vragen die u werden gesteld te begrijpen en te beantwoorden (CGVS, pg 20). De aangehaalde nood is bijgevolg niet van aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn gekomen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië bent ontvlucht uit vrees voor de ex-partner van uw huidige partner N. B. Daarnaast vreest u ook Z. S. Verder haalt u aan dat u al herhaaldelijk homofobe commentaren en beledigingen te verwerken kreeg in Georgië, dat u tweemaal fysiek werd aangevallen door onbekenden en dat u te maken kreeg met discriminatie op de arbeidsmarkt omwille van uw seksuele oriëntatie.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw nationaliteit en uw seksuele oriëntatie niet worden betwist door het CGVS.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Georgië, namelijk de vrijlating van K. uit de gevangenis en de nieuwe bedreigingen die hij uitte, moet opgemerkt worden dat u zich dienaangaande beroept op dezelfde elementen als uw partner N. B.. Aangezien in het kader van het verzoek om bescherming van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen werd, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van uw vrees voor K. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw partner genomen werd, wordt verwezen naar haar beslissing. Deze luidt als volgt:

Aangaande uw vrees voor uw ex-partner K. B. moet namelijk vastgesteld worden dat u beroep kunt doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van)

mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat een verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

In uw geval hebben de Georgische autoriteiten u eerder al bescherming geboden. Naar aanleiding van de klacht die u indiende liep uw ex-partner een veroordeling op en diende hij een effectieve celstraf uit te zitten. Zelf werd u door uw autoriteiten erkend als slachtoffer. Hoewel u aangaf een onaangename ervaring gehad te hebben bij het indienen van uw klacht omdat u de indruk had dat de politie de feiten trachtte te minimaliseren (CGVS, pg 7) en u ook homofobe commentaren te horen kreeg (CGVS gehoorverslag partner, pg 13), hetgeen uiteraard laakbaar is en geenszins de goedkeuring van het CGVS wegdraagt, kan uit de effectieve veroordeling van uw belager niet anders dan geconcludeerd worden dat uw klacht wel degelijk serieus genomen werd, geregistreerd werd en dat uw zaak in de rechtbank werd behandeld.

Uw standpunt dat de autoriteiten onvoldoende hebben gedaan kan niet worden gevolgd (CGVS, pg 7 en 8). Waar u aanhaalt het niet eens te zijn geweest met de strafmaat en u van mening bent dat uw belager een veel langere celstraf had moeten krijgen, dient opgemerkt te worden dat hieruit niet kan worden opgemaakt dat de autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u hulp en/of bescherming te bieden. De toekenning van een strafmaat betreft een appreciatie binnen een wettelijk kader door de rechtbank. Het loutere feit dat u het niet eens was met deze appreciatie doet geen afbreuk aan het feit dat uw belager effectief werd veroordeeld. Een veroordeling tot anderhalf jaar celstraf lijkt overigens niet disproportioneel laag in verhouding tot de feiten.

Uit de verklaringen van uw partner blijkt bovendien dat de hogere strafmaat die jullie voor ogen hadden gebaseerd zou zijn op de toepassing van een wetsartikel dat betrekking heeft op seksueel contact met een minderjarige. Dit zou aldus betrekking hebben op uw seksuele relatie met K. toen u veertien was. U maakt immers geen enkele melding van seksueel contact, laat staan ongewenst seksueel contact met uw ex-partner na jullie relatiebreuk en dit staat dus in wezen los van de feiten van mei 2021. Uw partner gaf aan dat het artikel niet werd toegepast wat dan maakte dat de strafmaat lager uitviel dan jullie hadden verwacht en niet dat dit het gevolg zou zijn van het minimaliseren van de feiten van mei 2021 zoals u liet uitschijnen (CGVS, pg 7, CGVS gehoorverslag partner, pg 15).

Gelet op de eerdere veroordeling van uw belager en uw erkenning als slachtoffer kan uw stelling dat de politie niets zou doen indien u opnieuw klacht zou indienen naar aanleiding van nieuwe bedreigingen door uw ex-partner sinds zijn vrijlating uit de gevangenis niet worden bijgetreden. Bovendien gaat het hier om een loutere blote bewering aangezien u geen enkele poging hebt ondernomen om bescherming te zoeken toen uw ex-partner u opnieuw bedreigde (CGVS, pg 7, CGVS gehoorverslag partner, pg 16). In uw specifieke situatie mag van u verwacht worden dat u zich in geval van nieuwe problemen met uw ex-partner opnieuw wendt tot uw nationale autoriteiten. U kunt zich daarbij desgewenst laten bijstaan door ngo's die de belangen van leden van de LGBTI+-gemeenschap behartigen. U hebt overigens al contacten met enkele van deze ngo's (zie groene map, stuk 5 en 6).

Ten slotte moet er nog op gewezen worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Wat betreft uw vrees voor Z. S., die u bedreigde omdat u het opnam voor zijn ex-echtgenote M., moet vastgesteld worden dat u op deze basis geen actuele en gegronde vrees voor vervolging hebt kunnen aantonen. Zo bleek uit uw verklaringen dat de situatie met S. u er niet toe aangezet heeft om dringend Georgië te ontvluchten. U situeerde het laatste contact met deze persoon namelijk in december 2021 en u verliet Georgië pas in december 2022. Na het verbreken van contacten via de sociale media en uw verhuizing hebt u van uw belager niets meer vernomen. Het enige dat nog gebeurde was dat uw vriendin N. T. verbaal geïntimideerd werd in een nachtclub door een vriend van M. (CGVS, pg 18). De loutere mogelijkheid dat hij u bij terugkeer naar Georgië per toeval zou kunnen tegenkomen en dan vermoedelijk iets tegen u zou willen doen is onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging te kunnen onderbouwen (CGVS, pg 18 en 19).

Verder moet opgemerkt worden dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de actuele stand van zaken. Hoewel u een getuigenis aflegde bij de politie tegen S. en u wel wist dat er een zaak tegen hem werd opgestart, kende u de uitkomst hiervan niet omdat u geen contacten meer onderhoudt (CGVS, pg 19). Indien u werkelijk nog steeds zeer bevreesd zou moeten zijn voor S., zou evenwel verwacht worden dat u het nodige zou doen om na te gaan of hij al dan niet werd veroordeeld. Uw nalatigheid op dit vlak relateert de door u aangehaalde vrees danig.

Daarnaast dient erop gewezen te worden dat u indien u alsnog problemen zou krijgen met S., beroep kunt doen op de bescherming van uw nationale autoriteiten. Ze traden immers al op tegen uw belager en legden hem contactverboden op ten aanzien van M. (CGVS, pg 17, 18, 19). Zelf hebt u enkel als getuige een verklaring afgelegd en ondernam u geen effectieve poging om ook als slachtoffer een klacht in te dienen (CGVS, pg 18 en 19). Uw stelling dat het geen zin had dergelijke klacht in te dienen na de eerdere negatieve ervaring met de klacht van N. (tegen K.) kan niet zonder meer worden bijgetreden aangezien deze klacht werd geregistreerd en behandeld met een effectieve veroordeling voor K. als gevolg.

Aangaande de incidenten van fysieke en verbale belaging door onbekenden omwille van uw seksuele oriëntatie moet vastgesteld worden dat u op deze basis evenmin een nood aan internationale bescherming hebt kunnen aantonen. Uit uw verklaringen blijkt dat u tweemaal fysiek werd aangevallen door onbekenden. De eerste maal ging het om een dronken man die u bij de keel greep waarna een toevallige passant u bevrijdde uit uw benaderde situatie (CGVS, pg 7). Dit incident vond jaren geleden plaats (CGVS, pg 8). Het tweede incident maakte u samen met N. en twee vriendinnen mee in mei 2021. Jullie werden op straat in Batumi benaderd door twee mannen die jullie lastigvielen en een van hen greep u bij de keel, waarna de twee afdropen omdat er mensen naar jullie toekwamen (CGVS, pg 7 en 8). In beide gevallen hebt u nadien geen problemen meer gekend met diezelfde personen. Hieruit kan bijgevolg geen actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden afgeleid. Uit niets blijkt immers dat deze onbekenden de intentie zouden hebben om u op systematische wijze te vervolgen.

Wat betreft negatieve commentaren, beledigingen en verbale vernederingen moet opgemerkt worden dat deze uitermate laakbaar zijn en op geen enkele wijze de goedkeuring van het CGVS wegdragen, maar dat zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd.

Waar u verwees naar discriminatie op de arbeidsmarkt – u kon moeilijk een job vinden in Georgië omwille van uw uiterlijke verschijning – dient erop gewezen te worden dat dergelijke feiten van discriminatie onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd. Bovendien kon u zich

desondanks staande houden in Georgië, u kon af en toe in de horeca werken en u woonde samen met vriendinnen uit de LGBTI-gemeenschap (CGVS, pg 3).

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u en uw partner ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming aanbrengen, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw paspoort en dat van uw partner, de identiteitskaart van uw partner en jullie geboorteakte staven louter jullie identiteit en nationaliteit die niet wordt betwist door het CGVS. De juridische en politieke documenten aangaande de zaak tegen K. (verklaringen, vonnis, erkenning als slachtoffer), de foto's verwondingen van uw partner en de screenshots van dreigberichten ondersteunen jullie verklaringen over het incident met K. en de daaropvolgende rechtszaak die evenmin ter discussie staat. De verklaring afgelegd bij de politie in verband met S. staft uw verklaringen over het probleem dat u met deze persoon kende maar wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen over de actualiteit en gegrondheid van uw vrees op deze basis. De attesten van jullie psycholoog werden hierboven al besproken. De brieven van Equality Movement tonen enkel aan dat jullie steun genoten van deze organisatie en ook de verklaringen van Identoba en Tbilisi Pride doen op geen enkele wijze afbreuk aan bovenstaande bevindingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren verzoeksters de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeksters vangen hun betoog aan met een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Vervolgens halen zij aan dat de verwerende partij hun seksuele oriëntatie erkent, doch geen enkele rekening houdt met de schrijnende situatie van leden uit de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië. Hoewel de verwerende partij zelf erkent dat er tekortkomingen zijn in de bescherming van personen van de LGBTQI+-gemeenschap en dat er op bepaalde vlakken zelfs sprake is van een achteruitgang, meent zij volgens verzoeksters namelijk dat zij kunnen terugkeren en in veiligheid verkeren in Georgië en dat zij zich wel degelijk op nationale bescherming kunnen beroepen. Nog volgens verzoeksters gaat de verwerende partij klaarblijkelijk zeer lichtzinnig over het relaas en hun vrees. Homoseksualiteit wordt in Georgië nog steeds bijzonder hard aangepakt, mensen worden gediscrimineerd en fysiek aangevallen. Georgië werd ook na eigen advies van de verwerende partij recent nog van de lijst van veilige landen van herkomst gehaald, maar zij blijft toch volharden in haar motieven, wat volgens verzoeksters evident absurd is en wat wijst op een tegenspraak.

Voorts, aldus verzoeksters, zijn er verschillende internationale rapporten voorhanden die de kwetsbare situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië belichten en de lakse overheid van de Georgische overheid naar haatmisdrijven op basis van seksuele geaardheid toe. Verzoeksters citeren ter illustratie uit de COI Focus van de verwerende partij van 16 januari 2023 over de algemene situatie in Georgië en het *World Report* van *Human Rights Watch* van 2023 en betogen dat blijkt dat haatmisdrijven een grotere en ernstigere problematiek is in Georgië dan de verwerende partij doet uitschijnen in de bestreden beslissingen. Verder stellen zij dat het gegeven dat homo- en transfobie diepgeworteld zijn in de Georgische maatschappij verder bekrachtigd wordt door de zeer recente afgelasting van een LGBTQI+-event nadat duizenden extreemrechtse

demonstranten en andere tegenstanders van LGBTQI+-rechten de locatie van het evenement in Tbilisi hadden bestormd.

Waar de verwerende partij poogt voor te houden dat er verbetering is op het vlak van bescherming van de Georgische autoriteiten, werpen verzoeksters op dat de bescherming minimaal is voor haatmisdrijven waardoor de nationale bescherming eerder ineffectief is en zij zich niet opnieuw kunnen beroepen op de politie. Nog volgens verzoeksters stelt de verwerende partij wel dat de ex-partner van eerste verzoekster reeds werd veroordeeld en de gevangenisstraf heeft uitgezeten, doch werd deze ex-partner niet veroordeeld op basis van een homofob misdrijf, hetgeen wel een van de onderliggende redenen was om eerste verzoekster aan te vallen, maar op basis van een relatie met een minderjarige. Luidens het verzoekschrift heeft de rechtbank aldus nooit enig onderzoek gevoerd naar het homofob karakter van het incident en volgt uit de voormelde COI Focus van 16 januari 2023 dat de onderzoeken naar haatmisdrijven in het gerecht van ondermaats niveau blijven. Verzoeksters vragen zich af in hoeverre de Georgische autoriteiten dan bescherming zullen bieden op haatmisdrijven die bovendien gerelateerd zijn aan seksuele oriëntatie bij terugkeer door de ex-partner van eerste verzoekster of door anderen. Wat de hulp via de *Public Defender* betreft, laat de verwerende partij volgens verzoeksters na om rekening te houden met de gevolgen van stigmatisering en marginalisering, omwille van de openlijke vertegenwoordiging door de *Public Defender*, wat ook blijkt uit de voormelde COI Focus van 16 januari 2023. De vertegenwoordiging kan aldus een negatief effect hebben doordat de hele omgeving op de hoogte komt van de seksuele geaardheid. Verzoeksters geven aan dat zij reeds verschillende incidenten hebben meegemaakt en dat dergelijke bekendheid onder de gehele maatschappij dit enkel zal verergeren.

2.1.2. Verzoeksters vragen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdbeide om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in subsidiaire orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeksters voegen ter staving van hun betoog, benevens de in de uitwikkeling van hun middel aangehaalde en geciteerde rapporten, geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeksters al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. In de mate dat verzoeksters de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoeren, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeksters de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat er onvoldoende elementen voorhanden zijn waaruit in hun hoofde een bijzondere procedurele nood kon worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.3.7. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Uit de verklaringen van verzoeksters, partners, blijkt dat zij beiden hun land van herkomst, Georgië, zijn ontvlucht uit vrees voor B. K., de ex-partner van eerste verzoekster die na zijn vrijlating uit de gevangenis opnieuw bedreigingen uitte. Daarnaast vreest eerste verzoekster nog haar vader alsook homofobe reacties en geweld vanuit de Georgische maatschappij. Tweede verzoekster vreest verder nog Z. S., die haar bedreigde omdat zij het opnam voor zijn ex-echtgenote M., en haalt tevens aan dat zij al herhaaldelijk homofobe commentaren en beledigingen te verwerken kreeg in Georgië, dat zij tweemaal fysiek werd aangevallen door onbekenden en dat zij te maken kreeg met discriminatie op de arbeidsmarkt omwille van haar seksuele oriëntatie.

Blijkens de bestreden beslissingen wordt (i) ten aanzien van de gezamenlijk voorgehouden vrees van verzoeksters ten aanzien van de ex-partner van eerste verzoekster, B. K., vastgesteld dat zij beroep kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Gelet op de eerdere veroordeling van B. K. en de erkenning van eerste verzoekster als slachtoffer kan niet worden bijgetreden dat de politie niets zou doen indien eerste verzoekster opnieuw klacht zou indienen naar aanleiding van nieuwe bedreigingen door haar ex-partner sinds zijn vrijlating uit de gevangenis. Verwacht mag worden dat eerste verzoekster zich opnieuw wendt tot haar nationale autoriteiten en zij kan zich desgevallend laten bijstaan door ngo's die de belangen van de leden van de LGBTQI+-gemeenschap behartigen. Waar verzoeksters ook vrezen voor homofobe reacties vanuit de Georgische maatschappij en belaging door onbekenden (ii) wordt in de bestreden beslissingen gesteld dat uit de door hen aangehaalde incidenten geen actuele en gegronde vrees voor vervolging naar voren komt en dat negatieve commentaren, beledigingen en verbale redeneringen, ofschoon uitermate laakbaar, onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd. Wat betreft de vrees van eerste verzoekster voor haar vader (iii) wordt in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing gemotiveerd dat er onvoldoende concrete indicaties zijn waaruit zou kunnen blijken dat haar vader het tot op heden nog op haar gemunt zou hebben en zou vervolgen omwille van haar seksuele oriëntatie bij terugkeer naar Georgië en dat zij er aldus niet in slaagt een actuele vrees ten aanzien van haar vader aan te tonen. Verder, wat betreft tweede verzoeksters vrees voor Z. S. (iv), die haar bedreigde omdat zij het opnam voor zijn ex-echtgenote M., wordt in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster gesteld dat uit haar verklaringen bleek dat de situatie met Z. S. haar er niet toe aangezet heeft om dringend Georgië te ontvluchten, dat zij al lang niets meer van hem heeft vernomen en niet op de hoogte is van de actuele stand van zaken van de zaak die tegen hem werd opgestart, wat de vrees voor deze man danig relativeert. Wat de vrees van eerste verzoeker voor haar vader en die van tweede verzoekster voor S. Z. (v) betreft, wordt in de bestreden beslissingen verder telkens nog benadrukt dat zij, indien zij alsnog problemen zouden krijgen, beroep kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten. Waar tweede verzoekster nog discriminatie op de arbeidsmarkt aanhaalde omwille van haar uiterlijke verschijning (vi), merkt de commissaris-generaal in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing nog op dat dergelijke feiten van discriminatie onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd en dat zij zich bovendien desondanks staande wist te houden in Georgië.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoeksters in het voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het pomen van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het stellen dat in de mate waarin er zich contradicties en omissies in hun verhaal voordoen, deze zeker niet van die aard zijn om tot de

ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas te besluiten, terwijl nergens in de bestreden beslissingen op basis van contradicties of omissies wordt besloten tot de niet-aannemelijkheid van hun asielrelaas, blijven verzoeksters daartoe echter in gebreke.

2.3.7.2. Verzoeksters werpen in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst is weggehaald. In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeksters thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat hun verzoeken om internationale bescherming niet langer behandeld kunnen worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet op hen van toepassing is. Niettegenstaande Georgië ten tijde van de persoonlijke onderhouden van verzoeksters op 29 juni 2023 nog als een veilig land van herkomst werd beschouwd, aangezien het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert pas bekend werd gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023, blijkt uit de notities van de persoonlijke onderhouden van verzoeksters dat er voldoende aandacht werd besteed aan de mogelijkheid tot het invoeren van nationale bescherming en dat de persoonlijke onderhouden grondig werden gehouden en geen leemten vertonen. Naderhand werd het onderzoek van de beider beschermingsverzoeken afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissingen als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren middels de aanvullende nota van de verwerende partij van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc* onderzoek gevoerd worden op basis van de meest recente landeninformatie.

2.3.7.3. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier vast dat verzoeksters geen voldoende zwaarwichtige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.3.7.4. De Raad wijst er vooreerst op dat de seksuele geaardheid van verzoeksters, zoals zij deze zelf omschrijven (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 5), *in casu* op zich niet in twijfel wordt getrokken en dat zij zonder twijfel deel uitmaken van de LGBTQI+-gemeenschap in hun land van herkomst.

2.3.7.5. Uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus “*Georgië. Algemene situatie*” van 11 december 2023 waarnaar de weblink in de aanvullende nota van de verwerende partij zoals neergelegd op 23 februari 2024 is opgenomen en de rapporten waaruit in de uiteenzetting van het middel wordt geciteerd, blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofobie geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open-minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* die in 2023 nog werd afgelast na de laakbare bestorming door extreemrechtse groeperingen. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, en verzoeksters aldus zeker gevolgd kunnen worden waar zij in het verzoekschrift de kwetsbaarheid van deze groep benadrukken, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het

loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië, is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan het betoog in het verzoekschrift, dat er door de verwerende partij geen rekening zou zijn gehouden met de schrijnende situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië, niet bijtreden. Er wordt immers in de bestreden beslissingen, noch door de Raad ontkend dat er sprake is van homofobie (zowel van de (religieuze) autoriteiten als de bevolking), discriminatie en geweld en dat er nog terdege tekortkomingen zijn, doch hieruit valt nog niet af te leiden dat er sprake is van een systemische vervolging van de LGBTQI+-gemeenschap, ofschoon één van de kwetsbaarste groepen, in Georgië.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoeksters ertoe gehouden zijn hun vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoeksters maken doorheen hun relaas echter niet aannemelijk dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dienen te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade, zoals hierna wordt toegelicht.

2.3.7.6. Wat de gezamenlijke reden voor de vlucht uit Georgië betreft, te weten de vrees voor K. B., de ex-partner van eerste verzoekster, wijst de Raad erop dat verzoeksters niet aannemelijk maken dat zij te dezen niet opnieuw zouden kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 11 december 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt uit de voormelde COI Focus dat ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen *outing* hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen *outing* zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals *WISG*, *Equality Movement* en *Temida* om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder *Equality Movement*, leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de *Public Defender* te stappen. De betrokkenheid van de *Public Defender* zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

De algemene informatie waarnaar verzoeksters in het verzoekschrift verwijzen teneinde de beschermingsmogelijkheden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië en specifiek voor wat betreft haatmisdrijven op de korrel te nemen, is de voormelde COI Focus zelf en ligt voor het overige in lijn met de betreffende COI Focus. Zij tonen hiermee bijgevolg niet aan dat de hiervoor beschreven situatie niet correct of niet actueel zou zijn. Het gegeven dat er ruimte is voor verbetering, betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (hen) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Het komt bijgevolg aan verzoeksters zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij slagen hierin evenwel niet in. Verzoeksters tonen niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Het kan te deze niet worden ontkend dat de Georgische autoriteiten reeds bescherming tegen K. B. geboden hebben. Immers werd deze ex-partner van eerste verzoekster, nadat zij klacht tegen hem indiende na een incident in mei 2021 waarbij K. B. geweld gebruikte tegen eerste verzoekster en waarvan tweede verzoekster getuige was en waarna hij eerste verzoekster bleef bedreigen, in het verleden reeds veroordeeld werd door de districtsrechtbank van Tbilisi en hij dienvolgens een effectieve gevangenisstraf heeft uitgezeten. Eerste verzoekster werd door de autoriteiten ook erkend als slachtoffer (administratief dossier, map documenten eerste verzoekster, stukken 3-4). Waar verzoeksters beiden verklaarden dat zij bij het indienen van de klacht de indruk hadden dat de politie de feiten trachtte te minimaliseren en zij er ook homofobe commentaren te horen kregen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 7 en notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 13, 15), wat zoals de commissaris-generaal terecht opwerpt uiteraard laakbaar is, kan uit de effectieve veroordeling van de ex-partner van eerste verzoekster evenwel niet anders dan geconcludeerd worden dat de klacht wel degelijk serieus genomen werd, geregistreerd werd en dat de zaak in de rechtbank behandeld werd. Waar verzoeksters opwerpen dat K. B. niet veroordeeld werd op basis van een homofob misdrijf, maar op basis van een relatie met een minderjarige, blijkt uit de stukken van het dossier dat tweede verzoekster zelf verklaarde dat K. B. veroordeeld werd voor familiaal geweld, fysiek en psychologisch geweld (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 14) en dat uit de door het commissariaat-generaal verstrekte en bij het administratief gevoegde vertaling van het vonnis blijkt dat de rechtbank in Tbilisi heeft vastgesteld dat K. B. geweld pleegde tegen eerste verzoekster op basis van tekenen van seksuele geaardheid en genderdiscriminatie. Uit de resolutie tot erkenning als slachtoffer van eerste verzoekster ten gevolge van de geleden morele schade als gevolg van de criminele daad van K. B. blijkt verder dat intolerantie voor seksuele geaardheid en genderdiscriminatie hierbij in rekening zijn gebracht. Waar verzoeksters het verder niet eens zijn met de strafmaat, met name de veroordeling tot anderhalf jaar gevangenis, stipt de Raad aan dat de toekenning van een strafmaat een appreciatie betreft door een rechter binnen een wettelijk kader en dat het loutere feit het hiermee niet eens te zijn geen afbreuk doet aan de niet-betwiste vaststelling dat K. B. effectief werd veroordeeld en hiervoor ook effectief naar de gevangenis ging. Vervolgens wordt wat de hogere voor ogen gehouden strafmaat in de bestreden beslissingen nog op goede gronden als volgt overwogen: *“Uit de verklaringen van uw partner blijkt bovendien dat de hogere strafmaat die jullie voor ogen hadden gebaseerd*

zou zijn op de toepassing van een wetsartikel dat betrekking heeft op seksueel contact met een minderjarige. Dit zou aldus betrekking hebben op uw seksuele relatie met K. toen u veertien was. U maakt immers geen enkele melding van seksueel contact, laat staan ongewenst seksueel contact met uw ex-partner na jullie relatiebreuk en dit staat dus in wezen los van de feiten van mei 2021. Uw partner gaf aan dat het artikel niet werd toegepast wat dan maakte dat de strafmaat lager uitviel dan jullie hadden verwacht en niet dat dit het gevolg zou zijn van het minimaliseren van de feiten van mei 2021 zoals u liet uitschijnen (CGVS, pg 7, CGVS gehoorverslag partner, pg 15)."

Verzoeksters slagen er geenszins in aan te tonen dat de Georgische autoriteiten, ondanks een laakbare en af te keuren houding van de politie waarbij klacht werd ingediend, onwillig of onmachtig waren om bescherming te bieden. Gelet op de eerdere veroordeling van K. B. en de erkenning van eerste verzoekster als slachtoffer kan geenszins worden ingezien waarom de nationale autoriteiten niet opnieuw zouden optreden indien eerste verzoekster opnieuw klacht zou indienen naar aanleiding van nieuwe bedreigingen door haar ex-partner sinds zijn vrijlating uit de gevangenis in oktober 2022. Eerste verzoekster liet echter geheel na opnieuw klacht in te dienen tegen de nieuw ontvangen bedreigingen omdat verzoeksters van mening waren dat dit weinig zou opleveren en de politie geen effectieve bescherming zou bieden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 7-8 en notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 13, 15). Deze verschoning kan gelet op de eerdere veroordeling en de erkenning als slachtoffer evenwel niet worden bijgetreden. De Raad ontkent geenszins dat er op het vlak van doeltreffend onderzoek naar en berechting van haatmisdrijven in Georgië nog tekortkomingen zijn, maar merkt op dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. De vergoelijken van verzoeksters berusten dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nogmaals nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten tegen K. B. te (trachten te) bekomen. Verzoeksters kunnen, wanneer zij daadwerkelijk geen vertrouwen zouden hebben in de politie en het gerecht, zich overigens laten bijstaan door in Georgië aanwezige ngo's die de belangen van de LGBTQI+-gemeenschap behartigen, zoals *Equality Movement* en *Identoba* waarmee zij reeds terdege vertrouwd zijn en waarop zij in het verleden, al dan niet louter voor financiële tegemoetkoming tijdens de coronapandemie, reeds een beroep deden (administratief dossier, map documenten eerste verzoekster, stukken 5-7). Waar verzoeksters in het verzoekschrift aanhalen dat een beroep doen op de *Public Defender* zou leiden tot stigmatisering en marginalisering net omwille van de openlijke vertegenwoordiging, stipt de Raad aan dat uit de voormelde COI Focus van 11 december 2023 (p. 69) blijkt dat een zaak serieuzer genomen wordt als de *Public Defender* erbij betrokken is maar dat het aantal aanvragen van LGBTQI+-personen bij de *Public Defender* eerder beperkt is omdat zij bij het aangeven van een haatmisdrijf verplicht zijn om openlijk te spreken over hun seksuele geaardheid en zij vaak willen vermijden dat de seksuele geaardheid bij de bredere omgeving bekend wordt. Uit de verklaringen van eerste verzoekster blijkt evenwel dat haar volledige familie reeds op de hoogte is van haar seksuele geaardheid en dat zij daar ook zeer open over is op haar sociale media in haar bijna dagelijkse *posts* (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 4).

Gelet op hetgeen voorafgaat, overtuigen verzoeksters niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen – los van de vraag naar de zwaarwichtigheid ervan – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

2.3.7.7. Wat de door eerste verzoekster aangehaalde vrees voor haar vader betreft, wordt in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing op goede gronden als volgt overwogen:

"Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor uw vader dient opgemerkt te worden dat u er op deze basis niet in geslaagd bent een actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen. Er zijn immers onvoldoende concrete indicaties waaruit zou kunnen blijken dat uw vader het op heden nog op u gemunt zou hebben en u zou vervolgen omwille van uw seksuele oriëntatie bij terugkeer naar Georgië. U kon daaromtrent slechts vage vermoedens uiten dat uw vader wel eens alcohol zou kunnen drinken en dan op het idee zou kunnen komen om u iets aan te doen, wat onvoldoende is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te kunnen onderbouwen (CGVS, pg 9). U maakte op geen enkel moment gewag van actuele bedreigingen door uw vader (CGVS, pg 9). Uw ouders en ook andere familieleden zijn bovendien al geruime tijd op de hoogte van uw seksuele oriëntatie (CGVS, pg 4, CGVS

gehoorverslag partner, pg 6). Hoewel uw vader slecht zou hebben gereageerd op uw coming-out, hij u dwong om te huwen en hij tijdens uw jeugd het geweld niet schuwde hetgeen uiteraard te betreuren valt (CGVS gehoorverslag partner, pg 6, CGVS vragenlijst 3.5), heeft hij geen geweld meer jegens u gebruikt sinds uw twintigste (CGVS, pg 9). U verklaarde in dat verband dat uw vader na een incident schrik zou hebben gekregen - u wist niet precies uit te leggen hoe dat kwam - en dat hij nadien geen geweld meer gebruikte en u zoveel mogelijk negeerde en ontliep (CGVS, pg 9). U kon bovendien bij uw ouders blijven wonen tot aan uw vertrek uit Georgië (CGVS, pg 3). Al deze elementen samen maken dat u geen actuele vrees kunt aantonen ten aanzien van uw vader.

Volledigheidshalve moet erop gewezen worden dat indien u toch terug problemen zou kennen met uw vader, dat u zich kunt wenden tot uw nationale autoriteiten om bescherming te vragen, hetgeen u nadat u tweemaal de vraag ontweek uiteindelijk zelf ook moest beamen (CGVS, pg 10)."

Wat tweede verzoeksters vrees voor Z. S., die haar bedreigde omdat ze het opnam voor zijn ex-echtgenote M., betreft, wordt in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing dan weer terdege als volgt overwogen:

"Wat betreft uw vrees voor Z. S., die u bedreigde omdat u het opnam voor zijn ex-echtgenote M., moet vastgesteld worden dat u op deze basis geen actuele en gegronde vrees voor vervolging hebt kunnen aantonen. Zo bleek uit uw verklaringen dat de situatie met S. u er niet toe aangezet heeft om dringend Georgië te ontvluchten. U situeerde het laatste contact met deze persoon namelijk in december 2021 en u verliet Georgië pas in december 2022. Na het verbreken van contacten via de sociale media en uw verhuizing hebt u van uw belager niets meer vernomen. Het enige dat nog gebeurde was dat uw vriendin N. T. verbaal geïntimideerd werd in een nachtclub door een vriend van M. (CGVS, pg 18). De loutere mogelijkheid dat hij u bij terugkeer naar Georgië per toeval zou kunnen tegenkomen en dan vermoedelijk iets tegen u zou willen doen is onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging te kunnen onderbouwen (CGVS, pg 18 en 19).

Verder moet opgemerkt worden dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de actuele stand van zaken. Hoewel u een getuigenis aflegde bij de politie tegen S. en u wel wist dat er een zaak tegen hem werd opgestart, kende u de uitkomst hiervan niet omdat u geen contacten meer onderhoudt (CGVS, pg 19). Indien u werkelijk nog steeds zeer bevreesd zou moeten zijn voor S., zou evenwel verwacht worden dat u het nodige zou doen om na te gaan of hij al dan niet werd veroordeeld. Uw nalatigheid op dit vlak relativeert de door u aangehaalde vrees danig.

Daarnaast dient erop gewezen te worden dat u indien u alsnog problemen zou krijgen met S., beroep kunt doen op de bescherming van uw nationale autoriteiten. Ze traden immers al op tegen uw belager en legden hem contactverboden op ten aanzien van M. (CGVS, pg 17, 18, 19). Zelf hebt u enkel als getuige een verklaring afgelegd en ondernam u geen effectieve poging om ook als slachtoffer een klacht in te dienen (CGVS, pg 18 en 19). Uw stelling dat het geen zin had dergelijke klacht in te dienen na de eerdere negatieve ervaring met de klacht van N. (tegen K.) kan niet zonder meer worden bijgetreden aangezien deze klacht werd geregistreerd en behandeld met een effectieve veroordeling voor K. als gevolg."

De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen voormelde pertinente en draagkrachtige motieven wordt ingebracht. De Raad eigent zich deze overwegingen dan ook toe.

2.3.7.8. Aangaande de door verzoeksters aangehaalde incidenten van fysieke en verbale belaging door onbekenden in hun land van herkomst, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn oordeel dat op basis hiervan geen nood aan internationale bescherming kan worden aangetoond. Eerste verzoekster verklaarde herhaaldelijk homofobe commentaren te horen te hebben gekregen en maakte melding van één incident met fysiek geweld jegens tweede verzoekster in mei waarbij zij op straat in Batumi benaderd werden door twee mannen die hen lastigvielen en waarvan één man tweede verzoekster bij de keel greep, maar die afdropen nadat er mensen naar hen toekwamen. Tweede verzoekster maakte daarnaast nog melding van een tweede incident jaren geleden waarbij een onbekende dronken man haar naar de keel greep waarna een toevallige passant haar uit haar benarde situatie bevrijdde (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 10 en notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 7-8). Verzoeksters gaven nergens aan daarna nog problemen te hebben gekend met de betrokkenen en uit niets blijkt dat de onbekenden de intentie zouden hebben hen op systematische wijze te vervolgen. Wat de negatieve commentaren, beledigingen en verbale vernederingen betreft, benadrukt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat deze uitermate laakbaar zijn en geenszins de goedkeuring kunnen wegdragen, maar dat zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging, dan wel ernstige schade te kunnen worden gekwalificeerd en betreurenswaardig genoeg blijkens de beschikbare landeninformatie ingebed lijken te zijn in de Georgische maatschappij waarin homofobie nog steeds diepgeworteld is.

2.3.7.9. Tot slot, waar tweede verzoekster verwijst naar discriminatie op de arbeidsmarkt, merkt de Raad op dat uit haar verklaringen blijkt dat zij in haar land van herkomst rechtsgeleerdheid heeft kunnen studeren aan de universiteit en toegang had tot de arbeidsmarkt als ober (administratief dossier, notities persoonlijk

onderhoud, p. 4-5). Dat zij omwille van haar uiterlijke verschijning moeilijk een job kon vinden, lijkt volgens haar verklaringen verder louter gebaseerd te zijn op één negatieve ervaring met een sollicitatie bij een bakkerij waar zij omwille van haar uiterlijk niet werd aangenomen. De Raad stipt hierbij nog aan dat iemands uiterlijk niet hetzelfde is als diens seksuele geaardheid en verder slaagt zij er niet in om een duidelijk, ondubbelzinnig verband aan te tonen tussen dit éénmalig feit en haar geaardheid. Los daarvan moet worden vastgesteld dat discriminatie op de arbeidsmarkt omwille van seksuele geaardheid betreurenswaardig is, maar op zich onvoldoende om van vervolging dan wel ernstige schade te kunnen spreken. Verzoekster slaagt er aldus niet in aan te tonen dat zij op structurele wijze niet aan werk kon geraken in haar land van herkomst omwille van haar seksuele geaardheid, dan wel uiterlijk. Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, volgt uit de COI Focus van 11 december 2023 (p. 62) ten andere dat een deel van de LGBTQI+-gemeenschap geen problemen ondervindt om werk te vinden, bv. in de horeca, waar zij in het verleden overigens reeds werkzaam was. Een ander deel ervaart wel problemen omwille van hun genderexpressie, uiterlijk of kledingstijl, maar het zijn voornamelijk transvrouwen die te maken krijgen met de grootste obstakels op de arbeidsmarkt.

De Raad stipt ten overvloede nog aan dat uit de lezing van de stukken van het administratief dossier verder blijkt dat verzoeksters voorafgaand aan hun vertrek uit Georgië er een betrekkelijk normaal leven konden leiden en hun seksuele geaardheid in Georgië in zekere mate openlijk beleefden.

2.3.7.10. Verzoeksters voeren tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de nog niet aan bod gekomen documenten die zij in de loop van de procedure hebben voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.7.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeksters brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoeksters niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens hun persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van nationaliteit van verzoeksters en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan en zeer lichtzinnig over het relaas en de vrees van verzoeksters is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Waar verzoeksters uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°,

van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS